

РЕШЕНИЕ № 115

Гр Перник, 13.07.2010г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, в съдебно заседание на четиринадесети юни две хиляди и десета година, в състав:

СЪДИЯ: Емилия Иванова

При участието на секретар: Т.М.

Като разгледа докладваното от съдията адм.д. № 202 по описа за 2010г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс.

Образувано е по жалба на "Амбулатория за индивидуална специализирана медицинска практика – Т. П." ЕООД, със седалище и адрес на управление гр.Перник, *****, представлявано от д-р А. В. П. против писмена покана на директора на РЗОК-Перник изх.№ 29-07-274 от 18.03.2010 г.,с която жалбоподателят се поканва доброволно да възстанови нанесената щета на РЗОК-Перник в размер на 942,30. лв.

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на административния акт и за съществено нарушение на административнопроизводствените правила. Твърди се, че обжалваната покана е издадена на основание отменени нормативни актове - Националният рамков договор между Националната здравноосигурителна каса и Българския лекарски съюз и Съюза на стоматолозите в България 2006 г. /НРД 2006 г./ и Решение РД-УС-04-127 от 2007 г.

Ответникът по жалбата - директорът РЗОК- Перник, чрез упълномощения си процесуален представител заявява становище за неоснователност на жалбата, като моли съда да я остави без уважение. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, становищата на страните и проверка на оспорвания административен акт по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, намира за установено следното:

Жалбата е подадена от легитимирано да оспорва обжалвания административен акт лице в законоустановения срок, поради което съдът намира същата за процесуално допустима.Разгледана по същество същата е неоснователна.

От събраните по делото доказателства се установи следната фактическа обстановка:

Директорът на РЗОК-Перник със заповед № РД-09-890/17.12.2009 г. е възложил извършването на финансова проверка на лечебно заведение СИМП „Амбулатория за индивидуална специализирана медицинска практика-Т. П." ЕООД по изпълнението на индивидуален договор № 14/РД-29-180/31.01,2008 г.за оказване на специализирана извънболнична медицинска помощ и изпълнението на възложените регулативни стандарти за второто тримесечие на 2008 г. Заповедта е надлежно връчена на жалбоподателя, съобразно изискванията на чл.222,ал.4 от НРД 2006 г. В резултат на проверката са съставени финансов протокол № 532 от 23.12.2009 г. и протокол за неоснователно получени суми № 533 от 23.12.2009 г., съгласно изискванията на чл.234, ал.1 НРД 2006 г., които констатира, че за второто тримесечие на 2008 г. жалбоподателят е превишил определения му

регулативен стандарт направления за медико-диагностична дейност като разликата между възложени, отчетени и заплатени направления за МДД е на стойност 942,30 лв., която сума подлежи на възстановяване от изпълнителя на медицинската помощ. И двата протокола са надлежно връчени в деня на съставянето им на жалбоподателя, който е упражнил правото си да даде възражение ' против протокол № 533/23.12.2009 г. до директора на РЗОК. Във възражението се поддържа, че изплатените в повече суми поради надвишаване на определения регулативен стандарт не са получени от жалбоподателя, както и че самите регулативни стандарти са нелегитимни. Това възражение е разгледано от Арбитражната комисия по чл.75 330 на 29.01.2010 г., която не достига до решение поради равен брой противоположни гласове.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Оспорената покана има характера на писмена покана по чл.234,ал.2 от НРД 2006 г. Съгласно чл.233,ал.1 от НРД 2006 г. когато изпълнителят на медицинска помощ е получил от НЗОК суми без правно основание и това е установено при проверка на контролните органи на РЗОК, изпълнителят е длъжен да възстанови сумите. Спазена е специалната процедура за определяне на тези задължения, визирана в чл.234 от НРД 2006 г. - издадена е заповед за възлагане на финансова проверка на лечебното заведение; в резултат на тази проверка са съставени финансов протокол както и протокол за неоснователно получени суми, които са надлежно връчени на обекта на проверката; дадена е възможност за възражение до директора на РЗОК, която възможност е използвана от жалбоподателя, като възражението е разгледано от Арбитражната комисия по чл.75 330; директорът на РЗОК на основание двата протокола издава писмената покана за доброволно изпълнение. С оглед на гореизложеното съдът намира, че оспорваната покана за доброволно изпълнение е издадена от компетентен орган в кръга на дадените му от закона правомощия и при спазване на процедурните правила.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателя, че оспорената покана е издадена на отпаднало основание. Административният акт е съобразен с действащите към момента на извършването на проверката материали оправни норми. Народното събрание всяка година със закон определя средствата, които НЗОК има право да изплати за здравноосигурителни плащания за специализирана извънболнична помощ и за медико-диагностична дейност. С чл.4, ал.1 от Закона за бюджета на Националната здравноосигурителна каса за 2008 г. за НЗОК е въведено задължение всяко тримесечие да определя към договорите с изпълнителите на първична и специализирана медицинска помощ броя на назначаваните от тях специализирани медицински дейности и медико-диагностични дейности в съответствие с определения размер за здравноосигурителни плащания. разпоредбата на чл.4, ал.2 от Закона за бюджета на НЗОК за 2008 г. Управителният съвет на НЗОК е изрично упълномощен да утвърждава ред за прилагането на ал.1. Съгласно чл.55, ал.3, т.2 от 330 /в сила от 01.01.2007 г./ за съответната година, за която няма приет Национален рамков договор, се прилагат определения от Управителния съвет на НЗОК условия по ал.2, т.1,2,4,6 и 7 на същия законов текст. Следователно от компетентността на Управителния съвет е да определя обема, цените и методиката за заплащане на медицинската помощ. Съгласно чл.55, ал.6 330 решенията на управителния съвет са задължителни за НЗОК, РЗОК и за изпълнителите. Договорът № 14/РД-29-180 от 31.01.2008 г. между НЗОК и жалбоподателя за оказване на специализирана извънболнична медицинска помощ е сключен при действието на Решение на Управителния съвет на НЗОК № РД-УС-04-127 от 27.12.2007 г. Съгласно т.172 от това решение РЗОК определя индивидуалните регулативни стандарти на всеки от отделните изпълнители на извънболнична медицинска помощ при спазване на утвърдените от директора на НЗОК регионални

регулативни стандарти за съответното тримесечие. Прилагането на регулативните стандарти става по реда, определен с т.т. 171 и 172 от Решение № РД-УС-04-127 на УС на НЗОК от 27.12.2007 г., които не са отменени и са задължителни за изпълнителите на медицинска помощ по силата на препращащата норма на чл. 2, ал. 4 от Закона за бюджета на НЗОК за 2008 г. От друга страна в чл. 35, ал. 1 от Договор № 14/РД-29-180/31.01.2008 г. за оказване на специализирана извънболнична медицинска помощ жалбоподателят е поел задължението, че може „да назначава извършването на специализирани медицински дейности /СПД/ и медико-диагностични дейности /МДД/ по брой или стойност на отделните видове, определени в индивидуалните регулативни стандарти /РС/. В чл. 35, ал. 2 от същия договор е записано, че възложителят /РЗОК/ определя за всеки лекар от лечебното заведение индивидуални регулаторни стандарти за всяко календарно тримесечие, при спазване утвърдените от директора на НЗОК регионални РС съобразно правилата по чл. 4, ал. 2 от Закона за бюджета на НЗОК за 2008 г. По-нататък в чл. 36, ал. 3 от този договор е записано, че „изпълнителят е длъжен да възстанови на възложителя /РЗОК/ заплатените средства за МДД и СМД, назначени от изпълнителя извън разрешените надвишения и задължението за компенсиране“. По делото бе изслушана съдебно-икономическа експертиза, която потвърждава констатациите на финансовата проверка. Ако назначи СМД и МДД с бланки на НЗОК над определения му с регулативните стандарти брой, изпълнителят на медицинска помощ причинява плащания от бюджета на НЗОК над определените й средства и следва да възстанови това, което е платено неправомерно в резултат на допуснатото нарушение на клаузата по индивидуалния договор за оказване на специализирана извънболнична медицинска помощ от 31.01.2008 г.

Неоснователно е и оплакването на жалбоподателя за противоречие на регулативните стандарти с чл. 52 от Конституцията на Република България. Въпросът с допустимостта на регулативните стандарти е разрешен с ежегодните закони за бюджета на НЗОК и с Решение № 2 от 22.02.2007 г. на Конституционния съд на Република България, постановено по конституционно дело № 12/2006 г. В това решение се посочва, че граматическото тълкуване на чл. 4 § 330 води до извода, че обхватът и обемът на медицинската помощ трябва да бъдат определени, т.е. те не са

неограничени.Регулативните стандарти са именно един от способите за това определяне на медицинската помощ.

От изложеното до тук следва,че жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна,а издаденият индивидуален административен акт потвърден като законосъобразен.

С оглед изхода на делото на РЗОК -Перник се дължат разноски на основание чл. 143, ал. 4 от АПК в размер на 150 лева, определени по чл. 8 и чл. 7, ал. 1 т. 4 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения, обн. ДВ, бр. 64 от 23.07.2004 г., изм. и доп., бр. 2 от 9.01.2009 г.

Водим от горното и на основание чл.172 ал.2 от АПК, Административен съд Перник

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на"Амбулатория за индивидуална специализирана медицинска практика – Т. П." ЕООД, със седалище и адрес на управление гр.Перник, ***** , представлявано от д-р А. В. П., против писмена покана на директора на РЗОК-Перник изх.№ 29-07-274 от 18.03.2010 г. '

ОСЪЖДА "Амбулатория за индивидуална специализирана медицинска практика – Т. П." ЕООД, със седалище и адрес на управление гр.Перник, ***** , представлявано от д-р А. В. П. да заплати на РЗОК-Перник сумата от 150 (сто и петдесет) лева, представляваща разноски за съдебното производство.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му.

Препис да се изпрати на страните.

Съдия: /п/